

GORE SRCA

»Ne tešite se visokim stvarima, nego se sadovoljite s neznanostima.«
Iz Poslanice Galatama sv. Pavla

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI

ZAGREB, 14. SLJEČNJA 1951.

BR. 3

UČITELJ NAPUŠTA JERUZALEM

Najžalosnije je i najbolnije ono, kad nekome donesemo potpuno jasne i sigurne dokaze za nešto, a on ne vjeruje. Još je to teže, ako se ti dokazi otvoreni očima gledaju i rukama pipaju pred mnogim prisutnim svjedocima. A najbolnije je i upravo katastrofalno, kad netko ne vjeruje sebi na propast.

Tako je to bilo u vrijeme Spasiteljevo. On je izljudio pred tolikim svjedocima alijepa od rođenja. Za njega su i roditelji svjedočili, da je bio sljep. On je uskrisio od mrtvih svoja prijatelja Lazara! U ovom posljednjem slučaju nisu bili samo svjedoci prisutni, nego i sam Lazar, jer je još poslije toga dugo živio. A tom su uskraćuju svjedočili i veliki svećenici i farizeji, jer ih je to tako smelo, da su se sastali i o tom vijećali: »Tada sabraše veliki svećenici i farizeji skupštinu te govora: Što da činimo? Ovaj čovjek čini mnogo čudesa. Ako ga ostavimo, svi će vjerovati u Njega« (Iv. 11, 47, 48).

Ova dva čuda su strašno potresla narod, kako se to vidi i iz navedena govora velikih svećenika i farizeja. Poslije tih čudesa naročito se mnogo ljudi prijavilo za učelnike Kristove. Zbog toga je pobjesnilo veliko vijeće. I u tom bijesu zaključise smrt Isusovu. A svima su zaprijetili, koji su u Njega vjerovali, da će ih isključiti iz bogoslojke (sinagoge).

Ovakovim postupcima Židovi odbiše svoje spasenje. Ono je prešlo mimo njih, jer odbiše čas milosti. Spasitelj je otrešao prašinu sa svojih nogu, koje se njome zaprašise u Njegovoj zemlji. I to prema riječima: »I koje je rekao svojim Apostolima: »I ako vas tko ne primi nitko ne poslušajte njegovih riječi, izidite iz kuće i grada onoga i otrešite prah s nogu svojih« (Mt. 10, 14).

Isus im zaprijeti teškim sudom i velikom nevoljom, kad im je rekao: »Ovaj naraštaj je kao naraštaj. Traži znak, i ne će mu se dati, osim znaka Jone. Jer kao što Jona bi znak Ninivljanima, tako će i Sin čovječji biti ovima naraštaj. Kraljica juga ustat će na sudu s ljudima ovoga naraštaja i osudit će ih, jer dode s kraja zemlje, da sluša mudrost Salamonovu, a gle, ovdje je više od Salomona! Ljudi Ninivljani ustat će na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga, jer pokoru činise na propovjedanje Jonoine, a gle, ovdje je više od Jone!«

Na kraljevskom se dvoru drži svečanost. Tko ide onamo? Tko su ti gosti? Jesu li to odličnici i bogataši? Jesu li to oni, koji posjeduju kuće i zaselke? Jesu li to trgovci? Ne, nisu. To su pripristi i jednostavni ljudi. Hromi i bolesni. I tako

va lica, koja leže iza ograda i plotova. Te će na toj svečanosti kraljevski pogostiti.

Odličnici i bogataši Židovskog naroda, koji se svačim ispritchavaju, ti ne će moći doći na tu svečanost. Oni ne će moći doći uistinu zato, jer ne će da dođu. Oni ne će biti nikada pripušteni na tu svečanost. Oni su kraljevske sluge, koji su ih pozivali, osramotili, izudarali i pobijali. Zato će ih kraljevska vojska pohvatati i umoriti. I njihov će grad spaliti (Mt. 22, 1—15).

Tako će to doista biti, jer je Gospodin rekao i ovo: »Zato vam kažem, da će se od vas uzeti kraljevstvo Božje i dat će se narodu, koji donosi rodove njegove« (Mt. 21, 43).

I dođe dan palmirnih grančica. To je bio dan slavlja za Sina Božjega, ali i dan osude nad Židovskim narodom. To je bio dan, kojega je zabilježila svjetska povijest, i pred očima svijua budućih pokoljenja svih vremena pokazano je na najsvetčaniji način, da su Židovi imali priliku, u kojoj su mogli Krista priznati pravim Mesijom. Spasitelj je htio na dan palmirnih grančica podati pouku svim budućim pokoljenjima, kako oni propadaju, koji svojom krivnjom i usprkos jasnih dokaza odbijaju milost pohođenja Božjega.

To je bio onaj dan, kad je Spasitelj svečano ulazio u sveti grad. On je sjedio na magarici, pozajmljenoj životinji. Ulazio je bez sjaja i raskojka. Okruživalo Ga samo dvanaest Apostola. Iz Njegovih očiju je od-

sijevala blagost i milina. Cijeli je grad bio budan i uzbuđen. Svi su Mu pošli susret. Bilo je to gotovo neprekidno mnoštvo. Za jedan jedini dan se naime slavi Pasha. Zato je iz cijele Židovske zemlje sve pohrilo u Jeruzalem. Neiskazano je oduševljenje sve obuzela. Svi su pružali ruke prema Njemu. Svima je u očima odsijevala radost i veselje. Tisuće i tisuće su podigli uljivke i palmine grančice i od veselja vitali njima.

Evangelista opisuju taj svečani ulazak u grad i veliko oduševljenje ovako: »Dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih svoje haljine i Isus sjede na njih. Vrlo mnogo ljudi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi rezahu granje od drveća i prostirahu po putu. A svijet, koji je išao pred Njim i za Njim, vikao je: Hosana Sinu Davidovu, blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana na visini!« (Mt. 21, 7—9).

»I pristupiše k Njemu alijepi i hromi u hramu, i izljudi ih. A vjerveši veliki svećenici i knjizevniči čudesa šta učini, i djecu gdje viču u hramu: Hosana, Sinu Davidovu, razljutiše se i rekoše Mu: Čuješ li što govore? A Isus im reče: Da! Zar niste nikada čitali: Iz usta djece i nejačadi što sišu, pripravio je sebi hvala? I ostavivši ih izide napolje iz grada u Betaniju, i ondje prenosi« (Mt. 21, 14—17).

Oni napustiše Njega, a On napusti njih. I udalji se od njih njihovo spasenje.

IZLOBA DUHOVNE UMJETNOSTI XIX. i XX. stoljeća priredena je u Parizu početkom mjeseca prosinca 1950. Na ovoj izložbi bili su izloženi radovi modernih francuskih slikara i kipara, nadahnuti milima kršćanske inspiracije. Bilo su tako izložena čuvena djela

Corotta, Delacroixa, Gauguina, Bourdella, Braqueova i td. Nešto prije ove izložbe u muzeju Moderne Umjetnosti u Parizu bila je dugo vremena otvorena izložba: »Bi, Djevica u francuskoj umjetnosti.«

MARIJINU UZNESENJU

Marijo, na nebesa uznesena, bljeskom vječnoga sunca ogrnuta, iz dola suza u sjaj porasena, pa staza spasa nije prekinuta.

U rukama Tvojinj lilijan cvstu, na usnama se nada osmjehuje, dok srce Tvoje cilj je duša jatu, kad vjetar smrti na nj popuhuje.

U bolu i radosti, Majko Krista, budi uvijek mati svakog patnika, jer klanja se smjerno Tebi, Prečista, srce raja željno smirnog putnika.

Molitva ova bar zanosom čista u vijencu slave Tvoje nek blista

Primjeri strpljivosti

Primjer Kristov treba da nas potakne, da savršu bol strpljivo podnosimo. Sv. Pavao kaže: Krist je trpio, da vam dade primjer, da idete Njegovim stopama. Pa doista, kakova te bol može zateći, koji već nije tvoj ljubavi! Spasitelj za tebe podnio u mnogo većem stepenu? Možda teška bolest? Ali kako su bile strašne patnje, koje je On podnio! Možda siromaštvo? No On je i ljubavi: proma tebio htio biti još siromašniji. Možda gubitak imetka? No Njemu su oduzele i Njegovo odijelo, pa je umro gol na križu. Možda nepovjerenje kod tvojih prijatelja? No kakovu je nevjeru doživio On od svojih učenika! Možda pogrdi i uvrede? No kad je tko tebe agudio kao ovca, kako se to Njemu dogodilo! Možda progonoštvo? No tvoje progonoštvo nije tako veliko, kao Njegovu, nije tako nepravdno i do smrti, kao Njegovu. Ako je On sve to podnio za tebe, ne ćeš li i ti nešto podnijeti za Njega? On je Stvoritelj, ti si stvor. On je Vladar, ti si podanik. On je Gospodar, ti si sluga. On je Bog, ti si smrtni čovjek. On je sve, a ti si ništa.

Kad je kralj Abimelel razorio grad Sichern, htio je da se vatrom domogne i tvrđave, pa je zato morao mnogo balvana i granja da naslaže oko zidova. On sam uzme sjekiru, pohtio do obilježje šume, odatjebe jaču granu, natovjari: pa na svoja ramena i viknu voljočima: što vidite da ja činim, činite i vi brzo. I vojska se natjecala, tko će prije i više granja nasopiti i dovuci pod zidine. To je lijepa primjer onoga što se Isus za nas učinio. Isus je namo da je ova zemlja suzva dolina i da se na njoj ne može živjeti bez kriza. Zato je usuo najteži, najgorči i najboljni križ, podnio ga na svoja ramena i pod teškim teretom dovukje njegovo svima nama, koji se kupimo otro Njegove zastave: što vidite, da je činim, činite i vi. Tko hoće da silijši mene, uca uzme križ svoj i neka ide zannom. Tko će se kralj tko uživenog primjera još težiti i moljati!

Kao što slikari drže pred sobom sliku, koji žele da prostiukaju, tako treba da mi svoj duh upravimo na Krista. Treba da ga promatramo sad kako ga nepravdno, progone, onda kako ga obselepu pogrdama, pa kako Ga sjeleku bičevima način kako mu glavu krčnem bodu, onda kako ga nepravdno osuduju na smrt, kako pod teškim križem pada i napokog kako se na križu, zapušteni i od svog Oca nebeskog, bori sa smrću. Ovaj pogled na Nj roditi će želju, da Ga nastjedujemo, i pomoći će, da svoj križ lakše snosimo. Pripravda se o nekome mladom redovniku, koji je živio u prijašnjem stoljeđima, da je razložio neobčne strogoći redovničkog života istupio iz reda. Na putu mu se objavio Krist, koji mu je pokazao svoja rana, je kojih je kapala krv, i rekao: Sliko moj, vrat se natrag u svoj samostan! I ako ti se ubuduće tamo što učini preteško, urači to u moju krv. Mlađić se posramljen vrat natrag i vođio je od sada sve do svoje smrti život svet i pun odricanja.

I mi se u svojim bolima, u oskudijevaruju, u preziru, koji nas slignu, uticimo promatranju onoga nebeskog mučenika. Strpljivost Kristova jačala je mučenika, apostole, pastnjake i priznavaoce. Svratimo pogled svoj i na svece, koji su bili obični i slabi ljudi, pa se, od njih učimo strpljivosti. Sv. Augustin pripovjeda iz svoga života, dok je još živio grešno, predstavi mu se krepost čistote u prekrasnoj i miloj slici, a prali su ju čisti mlađić i djevice. Činilo mu se da mu neki glas govori: Zato ti ne bi mogao, što su mogli ovi? Učinimo i mi slučno. Kad nas slignu boli i patnje: pomislimo na boli i patnje tolikih svetaca i mučenika, pa kažimo sami sebi: Zar da ti ne možeš, što su mogli ovi?

NAŠI POKOJNICI

Iz katoličkog svijeta

O ženidbi

O. Dr. Silbe Budrović, domaćin...
Dne 30. XII. 1950. preminuo je u Zagrebu u bolnici na Rebru poznati proповедnik O. Dr. Silbe Budrović. Rodio se u Velikom Grablju na otoku Hvaru...

STATISTIKE SVETE GODINE. Tokom prošle Svete Godine svaki je hodočasnik koji je došao u Rim, činio viđeti sv. Oca. Priliku sv. hodočasnika i ne odbiti ni jednog, bio je želja i samoga sv. Oca. O mnogobrojnim audijencijama kod sv. Oca govori ovaj...

SV. OTAC PAPA PIO XII. govori sedam jezika. Već su se mnogi i katolički i nekatholički esperantisti zanimali, da li sv. Otac govori esperanto. Vidja se nije moglo sigurno utvrditi...

DUNS SKOT, koji je pored sv. Boaventure najistaknutiji mislilac franjevačkog reda u srednjem vijeku, bit će po svoj prilici za kratko vrijeme proglašen blaženim. — To je ovih dana u Würzburgu izjavio jedan od franjevačkih poglavara.

STROMBOLI, zove se najnoviji talijanski film, koji je režirao poznati režiser Rossellini. Glavnu ulogu u filmu igra Ingrid Bergman, a radnja se odigrava podno vulkana Strombolja, na jednom otoku Južne Italije.

FU JEN, poznato katoličko sveučilište u Pekingu, nedavno je nacionalizirano od kineske vlade. Profesi sveučilišta, redovnici Božje Riječi, ostali su i nadalje profesori.

REDOVNICAMA STROGE KLAUZE. RIJE dovozljiva se apostoličkim pismom od 21. studenoga da se u slučaju potrebe ne davanjem satolice slušajući svrsta potrebna za život. Taj je predmet bio neobično dugo u postupku, a dobio je svoje rješenje u navedenom obliku s razloga, što mnogi samostani već ne raspoložu a potrebnim sredstvima za uzdržavanje svih članova.

KONRAD PREYSING. 21. prosinca 1950. umro je senenodnom smrću berlinski biskup kardinal Konrad von Preysing, jedan od najistaknutijih mislilaca biskupa. Pokojnik je rođen 1880 g. kao četvrto dijete od 11 djece stare plemićke obitelji u Bavaraku. Studirao je pravne znanosti i mlad se posvetio diplomatskoj službi, 1908 g. je međutim, dok je bio tajnik bavarskog poslanstva pri Kvirinumu, ostao napustiti diplomatsku karijeru i da se posveti Bogu. Stupio je u sjemenište i u svojoj 32. godini bio je zaređen za svećenika. Napredovao je brzo. 1932 g. bio je postavljen za biskupa u Eichstättu, 1935. za biskupa grada Berlina. Bio je to u vrijeme, kada su se načeli već okrviti na vlasti. Biskup Preysing je preminuo 1957. pisan: »Kao se najvuljive ljudna današnjice novi put, nova istina, nov život, mi čemo ostati vjerno na mjestu, makar što se dogodilo, vjerni našoj vjeri, da je Isus Krist naš put, naša istina, naš život, sada i uvijek... Poslije rata, 1948. sv. Otac Pjio XII. podjelio mu je titulu kardinala. Berlićanin mu mnogo drugo. Uvjer je on u miru, da otklanja tešku bijedu, koja je poslije rata pogodila razrušeni Berlin i njegovu biskupiju.

STUDIUM CATHOLICUM, novi katolički institut otaca dominikanaca, otvoren je 15. listopada 1950. g. u Helsinkiju u Finskoj. Otvaranju su prisustvovali mnoge finske kulturne ličnosti, a bio je prisutan i finski ministar prosvjete. Direktor novog instituta je Francisko. Andrej Zvonko, O. S. F. S. S. Povratkom u Finsku od dominikanaca nastavljaju svoj rad u Finskoj, koji su započeli još 1929., a ovaj je reformacija privremeno prekinula.

HENRY MATISSE poznat je francuski slikar, kojega je slava prešla nedaleko granice Francuske. On je nedavno izradio nacerte za jednu crkvu, koju su podigle sestre dominikanke u nedaleko granice Francuske. On je neudržano i besplatno na mjestu, da ne sestre, njegove bivše dadije. Iako je nekatholički, odredio je sudskim protokolom, da kapelica ima služiti isključivo za vjerske obrede, a ne za eventualne umjetničke izložbe.

IZ SJEDINJENIH DRŽAVA AMERIKE. — Proma zadnjih statističkim podacima SAD-a broje 150.699.000 stanovnika, od kojih preko 270.000.000 katolika. Interesantno je napomenuti, da je u SAD-ama od 1914. do 1950. dakle u zadnjih 36 godina, bilo preko 1.000.000 konvertita t. j. odradili ljudi i žena, koji su primili katoličko vjeru. — Zadnjih dana studenoga američki biskupi su održali svoju godišnju konferenciju, na kojoj su raspravljali o aktualnim pitanjima Katoličke Crkve u SAD-ama.

KATOLIČKI INSTITUT (zavodi) za pripremu medicinskih zvanja osnova se u Katru u Henrici Avret. Svojom katoličkom udruženju egipatskih škola. Ovaj je Institut prvi talke vrste na Srednjem Istoku; cilj mu je da odgoji djevojke, koje se žele posvetiti radu među siromašnim seljacima u Gornjem Egiptu. Na tečaj, koji traje dvije godine, pripremaju se djevojke bez obzira na vjersku pripadnost.

EGIPATSKI GRKO-KATOLIČKI BISKUPI, prisutni na sinodu, koji su nedavno održali u Katru, zamolili su melitskiog patrijarhu Makima Saigha, da im preporuča imenovanje grko-katoličke biskupije u Sjedinjenim Državama, gdje boravi oko 150.000 katolika melitskoga obrada.

Blagorodovcu kod Daruyara. Bio je veoma nadaren, dobar propovjednik, duhovit, uvijek vedar i taktilan, a isto veoma skroman. Počivao u miru Božjem! Magr. Blaško Rajč je poznati hrvatski narodni borac, vođa pučkih pisac i književnik umro je u Subotici 4. siječnja o. g. Rodio se ondje 7. siječnja 1878. i ondje je pokopan 5. siječnja o. g. Usvajevoga pjesnika Antu Evertovica Mirovljanu, on je najveći pučki bunjevački pripovjedač. Među njegova djela spadaju pripovjete iz prvog kr. st. i madarskog; Znanost u zbirki pripovjete. »Bunjevčine«, Isva u Božićke te zbirke sabranih bunjevačkih narodnih pjesama »Narodno blagos. Imao

Što je naša žena dobra, učinio je krasan našim, i dobio je mišost od Gospodina (Prlje, 15.33).

Ljubio je stanoznu u pustiji, nego sa ženom svazijevom i gubrijevom (Prlje, 21.19).

Sretan muž dobre žene (Sihah, 20.1), žena valjana baština je dobra (Sihah, 26.3).

Umni djevojku u strahu Gospodnjem k sebi, više iz čežnje za dječom negoš gošom požudom (Tobja, 6.17).

Muževi, ljubite svoje žene, da postarja Bog iz srca svojega i kao neznanstvi koga i masgoviti ugadaju samo svojoj požudi. Nad takvima ima viast kao oših (Tobja, 6.17).

Muževi, ljubite svoje žene i ne budite oorni prema njima (Kolod, 3.19).

Svako neka ljubi svoju ženu kao samoga sebe (Efes, 5.33).

Muževi, ljubite svoje žene, kao što je Krist ljubeo Crkvu (Efes, 5.25).

Ženidbu neka svi drže u časti (Ibid, 13.4).

Sveti Oci: Ako žena ljubi muža radi bogatstva, nije čista, jer ne ljubi muža nego njegovo bogatstvo. A ako ljubi muža, onda ga ljubi i siromašnu (sv. Augustin).

Teško je hranski siromašnu, a podno si bogatu ženu (sv. Jerolim).

Tjelesne ženidbe počinju s radošću, a svrjavaju sa žalostju (sv. Grgur V.).

Razali pisac: Nema ništa ogavnijega od lovca na miras (Goldamth).

Ženidba je kao i smrt: malo ih se za nju pripravlja (N. Tomaseo).

Slaba ženidba, prokletstvo je za svaku godinu, za svaki mjesec, za svaku sedmicu, za svaki dan, za svaki minut (Mantegazza).

Stidljivo je za ženidbu spas, a poštenje blaženstvo (Isai).

Prava je ženidba ljubav, ored, život, koji postaje vjerom (Amiel).

Žena je mužn oon, što on na nje učini (Balzac).

Ženidba ne može postiti svoju glavnu svrhu, ako nije istodobno i iskupljenje i nerazređiva (A. Comte).

Neke su žene, dan nakon venčanja, već udove muža, kojeg su zamisljale (M. Donnay).

Sretna je ženidba, u kojoj je muž glavna, a žena sreća (P. Haug).

Brončana čelo udesa razbija se poput vata o greben, o čvrstu vjeru para, koji se voli (Th. Körner).

U izboru žene, kao i u radnom pisanju, jedna jedinca pogreška znači nepopravljivi poraz (Middleton).

Ženidba ona prava, samo je početi, koji označuju prijelaz od povremene poštivosti k nemornoj i od isprekidane ljubavi k vječnoj (Ruskin).

Ženidbin život najvrijetije je stika neba i pakla, koju r. ožemo dobiti, sa života (Steele).

Naše narodne poslovice: Dobra žena praznu kuću čini, da je puna.

Božena žena valjana majka. Uzmi vraga radi blago; blago ništa u vrag ostavlja.

Ženidba je sveta a razneženja prvokleta. Što Bog združi, čovjek ne razdružuje. Što svećenik sastavi, sama motika rastavi. Od venčanja do groba ja tvoja, a ti moja! Venčanje ne držiš ni zamo smrt.